

Hare Kriszna - podstawowe informacje

1. Nazwa grupy: **Hare Kriszna**

2. Inne nazwy:

Międzynarodowe Towarzystwo Świadomości Kryszny (ISKCON), Międzynarodowa Organizacja Waisznawów.

3. Organizacje satelitarne:

Do organizacji parawanowych ruchu Hare Kryszna należą organizacja „Food for Life”, farmy ekologiczne, restauracje wegetariańskie.

4. Założyciel:

Założycielem ISKCONu był Bhaktivedanta Swami Prabhupada (w rzeczywistości jego nazwisko brzmiało Abhay Charan De). Urodzony w 1896 roku w Kalkucie, w roku 1965 wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, gdzie zmarł w 1977 roku.

5. Geneza:

Założyciel ruchu, Prabhupada, młodość spędził w Kalkucie, gdzie studiował filozofię, ekonomię oraz język angielski. Tam też w roku 1922 spotkał hinduskiego guru, Siddhartha Goswami, od którego przyjął nauki na temat świadomości Kryszny. W roku 1965 wyjechał do USA w celu prowadzenia działalności misjonarskiej. Gromadząc wokół siebie grupę młodych ludzi (głównie osoby zażywające narkotyki) w 1966 roku w Nowym Jorku założył Międzynarodowe Towarzystwo Świadomości Kryszny. W bardzo krótkim czasie ruch rozprzestrzenił się na wiele amerykańskich, a potem też europejskich miast. W Polsce wielbiciele Kryszny pojawili się w połowie lat 70-tych, jednak do oficjalnej rejestracji ruchu doszło w 1988 roku.

6. Nauka:

Ruch Hare Kryszna wywodzi się z religii hinduskiej. Oparty jest przede wszystkim na poemacie epickim „Bhagawad-gita”(„Pieśni Pana”), traktującym o Krysznie jako osobowej

inkarnacji Wisznu i najwyższym z bogów. Ruch postuluje wiarę w reinkarnację. Kiedy człowiek ma dobrą karmę, czyli w ciągu swojego życia odznaczał się dobrymi uczynkami, ma szansę na wyższy poziom reinkarnacji w następnym życiu. Jednak jeśli realizuje „bhakti joga” rozumiane jako oddana służba bogu, nie doświadcza kolejnego wcielenia, lecz wchodzi do świata duchowego.

Sposobem czczenia Kryszny jest śpiewanie jego imienia, a także powtarzanie go w formie mantry. Głównym zagrożeniem dla ludzi według wyznawców Kryszny jest Maja, bogini świata materialnego, która dokłada wszelkich starań, aby zatrzymać ludzi w świecie materialnym, gdzie okryci niewiedzą silnie opierają się wszelkiej prawdzie.

7. Praktyka:

Praktyka członków ruchu Hare Kryszna oparta jest na czterech podstawowych zasadach:

- nie spożywać mięsa, ryb ani jajek
- nie toksykować się (dotyczy to wszelkich używek i nałogów wliczając kawę i herbatę)
- nie uprawiać hazardu
- życie seksualne jest dozwolone tylko w związkach małżeńskich w celu prokreacji.

Każdy czciciel Kryszny w ruchu wstaje o godzinie 3.30 rano, żeby wziąć zimny prysznic i nałożyć świętą glinę z Gangesu na 12 miejsc na ciele. Potem rozpoczyna się poranny program obejmujący mantrowanie, modlitwy i wykłady, trwający do 10.00. Następnie spożywane jest śniadanie i każdy z wyznawców udaje się do swojej służby. Członkowie ruchu spotykają się potem o 19.00 na program wieczorny, po którym ok. 22.00 kładą się spać. Ruch Hare Kryszna zarabia na siebie sprzedażą własnych wydawnictw, przypraw, kadzideł, itp. oraz różnymi zbiórkami pieniędzy zakamuflowanymi pod charytatywnymi celami.

8. Organizacja:

Jednostki organizacyjne tworzone na terenie każdego kraju, w którym działa sekta, obejmują świątynie, wydawnictwa, szkoły i instytuty. Na czele całej światowej organizacji ruchu stoi GBC, czyli rada złożona z najwyższej postawionych i najbardziej zasłużonych guru, której siedziba znajduje się w Nowym Jorku.

W Polsce istnieją cztery świątynie - w Warszawie, Krakowie, Czarnowie i we Wrocławiu. W Sudetach, niedaleko Kamiennej Góry, wielbiciele Kryszny utrzymują 40 hektarowe gospodarstwo ekologiczne.

Na czele polskiego ruchu stoi Rada Polskiej Yatry z siedzibą w Warszawie, której działania koordynowane są przez przedstawiciela GBC.

9. Stosowane metody rekrutacji:

Metody rekrutacji stosowane przez ruch Hare Kryszna w celu pozyskania nowych członków to przede wszystkim:

- bombardowanie miłością, czyli stwarzanie w osobie przekonania, że jest uznawana za świętą i akceptowana taka, jaka jest ze wszystkimi swoimi dobrymi i złymi uczynkami;
- werbowanie pod pretekstem działalności kulturalnej – organizowanie koncertów muzyki indyjskiej, wykładów dotyczących tamtejszej kultury, a także różnych programów artystycznych;
- oferowanie darmowych posiłków wegetariańskich;
- działalność rzekomo charytatywna – program „Hare Kryszna Food for Life”
- zachęcanie do spędzenia czasu w przyjacielskim towarzystwie.

10. Relacje z otoczeniem:

Członkowie ruchu Hare Kryszna na potrzeby świata zewnętrznego przyjmują przyjacielską postawę, jednak w rzeczywistości osoby spoza Towarzystwa traktują jako ludzi „trzeciej kategorii”, ateistów opętanych materialistycznymi, przyziemnymi potrzebami.

11. Ilość członków na świecie:

Wg przedstawicieli ISKCONu Towarzystwo liczy sobie ponad 300 świątyń, gospodarstw rolnych, szkół oraz innych instytucji, zaś liczba jego członków mieszkających poza ośrodkami sięga milionów.

12. Ilość członków w Polsce:

Ogółem w świątyniach ruchu w Polsce żyje około 100 osób, jednak większość wielbicieli Kryszny mieszka poza świątyniami. Liczbę wielbicieli w Polsce szacuje się na około 12 tys. Osób. Są wśród nich nauczyciele, prawnicy, naukowcy i studenci.

13. Główne zagrożenia:

Przystąpienie do Międzynarodowego Towarzystwa Kryszny może nieść za sobą całkowitą lub częściową izolację społeczną, od porzucenia szkoły lub pracy do opuszczenia domu rodzinnego.

Niskobiałkowa dieta stosowana przez członków ruchu oraz często stosowane „oczyszczające posty” doprowadzają do wycieńczenia i wyniszczenia organizmu, a także zakłóceń w pracy mózgu. Takie same konsekwencje niesie za sobą ograniczenie czasu snu.

Stosowane w sekcie mechanizmy psychomanipulacji prowadzą niejednokrotnie do poważnych zaburzeń psychicznych, które czasem diagnozowane są przez psychiatrów jako schizofrenia.

Znane są także przypadki oddawania na rzecz ruchu przez jego członków dorobku całego życia oraz majątków rodzinnych.

14. Ciekawostki:

Członkowie ruchu Hare Krysna ewolucję przedstawiają w następujący sposób: mężczyzna – krowa – kobieta – pies, zaś jeden z duchowych przewodników sekty powiedział kiedyś: „Stajesz się lepszy, gdy bijesz trzy rzeczy – swego psa, swą żonę i swój bęben”. Przekonania te niosą za sobą daleko idące konsekwencje dotyczące postępowania wobec kobiet – wyznawczyń.

15. Polecana bibliografia:

- Allan J., Burrell M.C., Nie wszyscy są jednego ducha, Warszawa 1988.
- Pawłowicz Z., Kościół i sekty w Polsce, Gdańsk 1996.
- Rowiński R., W niewoli sekt, Warszawa 2001.
- Zwoliński A., Anatomia sekt, Kraków 1996.

Oprac. Maria Mucha

Centrum Przeciwdziałania Psychomanipulacji

Źródło: [Maria Mucha](#)